

هر بندهیهک شاهیدی بدات به (لا إله إلا الله) و به (مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ) به راستگوئییهوه له دلییهوه؛ ئەوا خوای گهوره دۆزهخ له سهر ئەو کهسه حهرام دهکات

له ئەهسی کوری مالیکهوه -رهزای خوای لیبت- دهلیت: پیغمبهر -صلی الله علیه وسلم- وموعاز له پیکهوه له سهر پشتی ئازهلک بوون، پیغمبهر -صلی الله علیه وسلم- فهرمووی: «ئهی موعاز»، ئەویش ووتی: «من لیرهم له خزمهتتدام ئەی پیغمبهری خودا»، دیسانهوه فهرمووی: «ئهی موعاز»، ئەویش ههر ووتی: «لیرهم له خزمهتتدام ئەی پیغمبهری خودا»، دیسان ههر فهرمووی: «ئهی موعاز»، ئەویش ههر فهرمووی: «لیرهم له خزمهتتدام ئەی پیغمبهری خودا»، سیجار ههر دوو لا ئەم قسانهیان دووباره کردهوه وپاشان پیغمبهر -صلی الله علیه وسلم- فهرمووی: «ههر بندهیهک شاهیدی بدات به (لا إله إلا الله) و به (مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ) به راستگوئییهوه له دلییهوه؛ ئەوا خوای گهوره دۆزهخ له سهر ئەو کهسه حهرام دهکات»، ئەویش (موعاز) ووتی: «ئهی پیغمبهری خودا، ئایا به خهلکی نه لیم بو ئەوهی بیته هوی خووشی وموژده بووان؟» ئەویش -صلی الله علیه وسلم- فهرمووی: «ئهگر وا بکهیت ئەوا تهنه پشت بهمه دههستن (واتا ئیتر ئەوهنده کردهوهی چاک ناکهن)» بویه موعاز پیش ئەوهی بمریت ئەمهی گیرایهوه چونکه ترسا گوناهار بیت (بههوی شاردهوهی زانست).

[صهحیه] [بوخاری و موسلیم هاوران لهسهری]

موعاز له گهل پیغمبهر -صلی الله علیه وسلم- له کاتی سواریدابوون، فهرمووی: ئەی موعاز؟ وستی جار بهم شیویه بانگی کرد بو جهختکردهوه له سهر گرنگی ئەوهی دهلیت. وهه موو جارپک موعاز بهم شیویه وهلامی ده دایهوه: من لیرهم له خزمهتتدام ئەی پیغمبهری خودا، واتا هه موو جارپک وهلامت ده دهمهوه که بانگم بکهیت، وله خزمهت وپارمهتی وجیهه جیکردنی پیوستیه کانتهم. پیغمبهر -صلی الله علیه وسلم- فهرمووی: ههر بندهیهک شاهیدی بدات به (لا إله إلا الله)، واتا: هیچ کهسێک شایستهی په رستن نیه بههق وراستی جگه له الله، وشاهیدی بدات به (مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ)، واتا: موحهمد بنده وپیغمبهری خودایه، به راستگوئییهوه له دلییهوه؛ واتا درۆ نهکات له شاهیدی دانه، ئەگر بمریت له سهر ئەمه خوای گهوره چوونه دۆزهخی له سهر حهرام دهکات. موعاز -رهزای خوای لیبت- داوای کرد له پیغمبهر -صلی الله علیه وسلم- پروخسهتی پیدات ئەم موژده خیره به خهلکی بلت بوئهوهی دلخووش بن؟ پیغمبهر -صلی الله علیه وسلم- ترسا لهوهی خهلکی تهنه پشت بهئهمه بههستن، وکردهوهیان کهم بیت. بویه موعاز به کهسی نهووت؛ ههتا پیش مردنی، ترسا لهوهی تووشی تاوان بیت بههوی شاردهوهی زانست.

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/10098>